

ΔΙΑΔΙΚΟΙ: Α. ΔΗΜΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

ΚΑΤΑ

1. Ι.Ν. 'Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ' Κ.Λ.Π.

ΚΑΙ

Β. 1. ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ Κ.Λ.Π.

ΚΑΤΑ

1. Ι.Ν. 'Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ'

2. ΔΗΜΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

ΔΙΚ : 5/11/2019

ΑΡΙΘ/ ΠΙΝΑΚΙΟΥ : 12 ΚΑΙ 13

Εισηγήτρια : ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ ΓΚΟΓΚΟΛΗ

1648

*Συν.
Διεύθυνση 4.2.4
Διαμ. 061, 0047 9.3.4*

Οι υπό κρίση Α. από 27.11.2017 (ΓΑΚ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ 600905/2017 ΕΑΚ 506630/2017) και Β. 30.11.2017 (ΓΑΚ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ 602294/2017 ΕΑΚ 506741/2017) αντίθετες εφέσεις κατά της με αριθμό 3608/2017 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και της με αριθμ.578/2004 απόφασης του ιδίου ως άνω Δικαστηρίου, που εκδόθηκαν αντιμωλία των διαδίκων, κατά την τακτική διαδικασία, έχουν ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις και εμπρόθεσμα αφού οι διάδικοι δεν επικαλούνται, ούτε από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει επίδοση της εκκαλούμενης απόφασης (άρθρα 495 παρ. 1 και 2, 498, 511, 513 παρ. 1β, 516 παρ.1, 517 και 518 παρ. 2 ΚΠολΔ). Πρέπει, επομένως, οι εφέσεις να γίνουν τυπικά δεκτές και να ερευνηθούν περαιτέρω, κατά την ίδια διαδικασία, ως προς το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων τους (άρθρο 533 παρ. 1 του ΚΠολΔ), αφού συνεκδικαστούν, λόγω της μεταξύ τους πρόδηλης συνάφειας και για οικονομία χρόνου και εξόδων (άρθρα 31, 246 ΚΠολΔ) δεδομένου ότι για την υπο στοιχ. Α έφεση έχει καταβληθεί το παράβολο του άρθρου 495 παρ.4 του Κ.Πολ.Δ. (βλ. την από 27.11.2017 έκθεση κατάθεσης ενδίκου μέσου με επισυναπτόμενο το με αριθμ. 17589877995801220072/2017 παράβολο) ενώ για την υπο στοιχ. Β έφεση δεν απαιτείται από τον εκκαλούμεντα Δήμο Περιστερίου η κατάθεση του παραβόλου, που ορίζεται από το άρθρο 495 παρ. 4 του Κ.Πολ.Δ., αφού ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου,

απαλλάσσεται (αρθρ. 28 παρ.4 του ν. 2579/1998) όπως και το Δημόσιο (άρθρο 11 του ν.δ. της 26 Ιουνίου/10 Ιουλίου 1944 «Περί Κώδικος των νόμων περί δικών του Δημοσίου») από την υποχρέωση καταβολής οποιουδήποτε παραβόλου, τέλους, ενσήμου ή εισφοράς για την άσκηση ή την εκδίκαση αγωγών, ενδίκου μέσου ή βοηθήματος ή για τη διενέργεια οποιασδήποτε δικαστικής ή διαδικαστικής πράξης, ενώπιον όλων των δικαστηρίων ή δικαστικών ή άλλων αρχών.

Ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών ασκήθηκαν: α) η από 21.05.2000 με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 59176/4804/29.05.2000 αγωγή του εδρεύοντος στη Λαμία νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου του Ιερού Ναού "Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου" κατά του Δήμου Περιστερίου Αττικής, β) η από 18.12.2001 με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 168509/10561/18.12.2001 κύρια παρέμβαση των 1) Χρήστου Θεοδώρου του Επαμεινώνδα, 2) Κωνσταντίνου Θεοδώρου του Επαμεινώνδα, 3) Κωνσταντίνου Φλώρου του Δημητρίου, 4) Βασιλικής συζ. Αθανασίου Καλαντζή, 5) Μιλτιάδη Φλώρου του Δημητρίου, 6) Γαρυφαλλιάς συζ. Θεοφάνη Λαψάνη, 7) Κωνσταντίνου Βρετή ή Βέρδη του Παναγιώτη και 8) Σοφίας συζ. Νικολάου Δρακοπούλου κατά των διαδίκων της ως άνω από 21.05.2000 αγωγής και γ) η από 01.10.2002 με αριθμό κατάθεσης 134000/8258/09.10.2002 αγωγή του εδρεύοντος στη Λαμία νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου του Ιερού Ναού "Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου" κατά των 1) Χρήστου Θεοδώρου του Επαμεινώνδα, 2) Κωνσταντίνου Θεοδώρου του Επαμεινώνδα, 3) Κωνσταντίνου Φλώρου του Δημητρίου, 4) Βασιλικής συζ. Αθανασίου Καλαντζή, 5) Μιλτιάδη Φλώρου του Δημητρίου, 6) Γαρυφαλλιάς συζ. Θεοφάνη Λαψάνη, 7) Κωνσταντίνου Βρετή ή Βέρδη του Παναγιώτη και 8) Σοφίας συζ. Νικολάου Δρακοπούλου. [α] Με την από 21.05.2000 με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 59176/4804/29.05.2000 αγωγή του ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος Ιερός Ναός "Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου" που εδρεύει στη Λαμία, επικαλούμενος έννομο συμφέρον προς άρση της αμφισβητούμενης από τον εναγόμενο Δήμο Περιστερίου κυριότητας του, ζήτησε να αναγνωρισθεί κύριος των περιγραφόμενων σ' αυτήν κατά θέση, έκταση, όρια και πλευρικές διαστάσεις τριάντα τριών (33) συνολικά ακινήτων, όπως αυτά απεικονίζονται στο οικείο σχεδιάγραμμα του τοπογράφου μηχανικού Χρήστου Μιστριώτη, τα οποία περιλαμβάνονται εντός του παλαιού μείζονος ακινήτου του, εκτάσεως 7.500 περίπου στρεμμάτων,

γνωστού με την ονομασία "Κτήμα Βέρδη" ή "Πεύκα Βέρδη", επιστηρίζω την κυριότητα του επί του εν λόγω μζονος ακινήτου σε παράγωγο τρόπο και δη σε κληρονομική εκ διαθήκης διαοχή της αποβιώσασας το έτος 1919 Σοφίας Ζωντανού συζ. Αθανασίου Κωτσολέλου, στην κληρονομιά της σόφιας υπεισήλθε με ρητή έγγραφη δήλωση αποδοχής και ενεργό ανάμειξη αλλά και σε πρωτότυπο τρόπο, δηλαδή σε τακτική, άλλως έκτακτη χρησικησία, επικαλούμενος αδιάλειπτη καλόστη νομή και κατοχή του ως άνω μζονος ακινήτου με τις αναφερόμενες στην αγωγή διακατοχικές πράξεις. Τέλος, ζήτησε να απειληθεί σε βάρος των νομίμων εκπροσώπων του εναγόμενου χρηματική ποινή και προσωπική κράτηση και να καταδικαστεί ο εναγόμενος στη δικαστική του δαπάνη. [β] Πραιτέρω, με την από 18.12.2001 με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 168509/1061/18.12.2001 κύρια παρέμβασή τους οι κυρίως παρεμβαίνοντες και ήδη εκκαλούντες της υπο στοιχ. Α έφεσης και εφεσίβλητοι της υπο στοιχ. Β έφεσης, εκθέτοντας (i) ότι είναι συγκύριοι κατά τα αναφερόμενοι ιδανικά μερίδιαξ αδιαιρέτου έκαστος, των επίδικων στην ως άνω κύρια αγωγή ακινήτων, (ii) ότι απέκτησαν την κυριότητα αυτών με παραγωγή, άλλως με πρωτότυπο τρόπο, ως τμημάτων ευρύτερης έκτασης, εμβαδού 6.000 περίπου στρεμμάτων, με την ονομασία "Πεύκα Βέρδη" κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στην κύρια παρέμβαση και (iii) ότι οι καθ' ων η κύρια παρέμβαση και διάδικοι της κύριας αγωγής αμφισβητούν το δικαίωμα κυριότητας τους επί των ανωτέρω ακινήτων, προβάλλοντας δικαιώματα κυριότητας, ο καθένας για τον εαυτό του, σε τμήματα της ως άνω ευρύτερης έκτασης με την ονομασία "Κτήμα Βέρδη" ή "Πεύκα Βέρδη", στην οποία περιλαμβάνονται και τα επίδικα ζήτησαν επικαλούμενοι έννομο συμφέρον προς άρση της ως άνω αμφισβήτησης της κυριότητας τους να αναγνωρισθούν συγκύριοι αυτών ο καθένας κατά τα αναφερόμενα ποσοστά εξ αδιαιρέτου και να υποχρεωθούν οι καθ' ων η κύρια παρέμβαση να παραλείπουν κάθε μελλοντική διατάραξη με απειλή σε βάρος των νομίμων εκπροσώπων τους χρηματικής ποινής και προσωπικής κράτησης να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστούν οι καθ' ων η κύρια παρέμβαση στα δικαστικά τους έξοδα. [γ] Τέλος, με την από 01.10.2002 με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 13000/8258/09.10.2002 αγωγή του α ενήγων και ήδη εφεσίβλητος Ιερός Νόος "Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου" που εδρεύει στη Λαμία, επικαλούμενος έννομο συμφέρον προς άρση της

αμφισβητούμενης από τους εναγομένους κυριότητας του επί των αναφερόμενων στην από 21.05.2000 αγωγή του ακινήτων, τα οποία εμπίπτουν στο παλαιό κτήμα που είναι γνωστό με την ονομασία "Κτήμα Βέρδη" ή "Πεύκα Βέρδη", ζήτησε να αναγνωρισθεί κύριος αυτών, επιστηρίζων την κτήση της κυριότητας του επ' αυτών σε παράγωγο τρόπο και συγκεκριμένα σε κληρονομική εκ διαθήκης διαδοχή της αποβιώσασας το έτος 1919 Σοφίας Ζωντανού συζ. Αθανασίου Κουτσολέλου, στην κληρονομιά της οποίας υπεισήλθε με ενεργό ανάμειξη αλλά και σε πρωτότυπο τρόπο, με την άσκηση σ' αυτά, όπως και στο μείζον ακίνητο ("Πεύκα Βέρδη"), από το έτος 1919 και εντεύθεν των αναφερόμενων στο δικόγραφο πράξεων νομής με διάνοια κυρίου και καλή πίστη. Οι ως άνω δύο αγωγές και η κύρια παρέμβαση συζητήθηκαν κατά την δικάσιμο της 07.10.2003 ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο εξέδωσε την υπ' αριθμ. 578/2004 εν μέρει οριστική και εν μέρει μη οριστική απόφασή του, με την οποία συνεκδικάζοντας αυτές αντιμωλία των διαδίκων κατά την τακτική διαδικασία α) απέρριψε την από 01.10.2002 με αριθμό έκθεσης της 134000/8258/2002 αγωγή ως απαράδεκτη λόγω μη έγγραφης βιβλία διεκδίκησεων του οικείου υποθηκοφυλακείου κατ' άρθρο 220 παρ. 1 ΚΠολΔ, β) έκρινε παραδεκτή και νόμιμη την από 21.05.2000 υπ αριθμ. καταθ. δικογρ. 59176/4804/29.05.2000 αγωγή, έκτος από τα παρεπόμενα αιτήματα περί απειλής προσωπικής κράτησης κατά του νομίμου εκπροσώπου του εναγόμενου Δήμου και περί απειλής χρηματικής ποινής, τα οποία απέρριψε, το μὲν πρώτο ως απαράδεκτο, το δε δεύτερο ως μη νόμιμο και γ) απέρριψε τις βάσεις της κύριας παρέμβασης οι οποίες στηρίζονταν στον παράγωγο τρόπο κτήσης κυριότητας καθώς και σε αυτόν της τακτικής χρησικτησίας ως αόριστες ως προς όλους τους παρεμβαίνοντες, πλην της όγδοης εξ αυτών Σοφίας συζ. Νικολάου Δρακοπούλου, το γένος Παναγιώτη Κιόκια, ως προς την οποία έκρινε τις ως άνω βάσεις ορισμένες, μόνο κατά ποσοστό 150/1000 εξ αδιαιρέτου της επικαλούμενης επί των επιδίκων κυριότητάς της, ενώ περαιτέρω απέρριψε ως απαράδεκτο το παρεπόμενο αίτημα περί απειλής προσωπικής κράτησης των νομίμων εκπροσώπων των καθ' ων η κύρια παρέμβαση και ως νομικά αβάσιμα τα παρεπόμενα αιτήματα περί παράλειψης εκ μέρους των καθ' ων η κύρια παρέμβαση κάθε μελλοντικής διατάραξης, περί απειλής χρηματικής ποινής και περί προσωρινής

εκτελεστότητας της απόφασης, κρίνοντας τέλος κατά τα λοιπά την κύρια παρέμβαση παραδεκτή και νόμιμη. Στη συνέχεια το ως άνω Δικαστήριο τοίτο, αφού έκρινε το παραδεκτό και τη νομική βασιμότητα των προβαλλόμενων εκ μέρους του εναγόμενου στην από 21.05.2000 αγωγή και των καθ' ών η κύρια παρέμβαση ισχυρισμών, ανέβαλλε την επί της ουσίας των υποθέσεων έκδοση οριστικής απόφασης και διέταξε την επανάληψη της συζητήσεώς τους, προκειμένου να διενεργηθεί, με επιμέλεια του επιμελέστερου διαδίκου, πραγματογνωμοσύνη από τους διορισθέντες πραγματογνώμονες Δημήτριο Εμμανουηλίδη και Ευαγγελία Βελώνα αγρονόμους - τοπογράφους μηχανικούς, για τα αναφερόμενα σ' αιτ' ζητήματα. Οι ως άνω διορισθέντες πραγματογνώμονες αντικαταστάθηκαν εν συνεχεία με την υπ' αριθμ. 80/28.06.2004 πράξη της Εισηγήτριας του Δικαστηρίου τούτου, κατόπιν αιτήσεως του ενάγοντος Ιερού Ναού, από τους Γεώργιο Αντωνίου και Γεράσιμο Αποσιπλάτο αγρονόμους - τοπογράφους μηχανικούς, οι οποίοι έδωσαν το νόμιμο όρκο του πραγματογνώμονα. Ακολούθως ο πρώτος εξ αυτών, Γεώργιος Αντωνίου, συνέταξε την από 15.06.2015 έκθεση πραγματογνωμοσύνης η οποία εγχειρίστηκε στην Γραμματέα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών την 5.8.2015 (βλ. την υπ' αριθμ. 178/2015 έκθεση κατάθεσης πραγματογνωμοσύνης ενώπιον της Γραμματέως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών). Μετά την διενέργεια της ως άνω πραγματογνωμοσύνης και με την από 27.10.2015 κλήση του Δήμου Περιστερίου οι ως άνω συνεκδικαζόμενες από 21.05.2000 αγωγή και από 18.12.2001 κύρια παρέμβαση επανήλθαν προς περαιτέρω συζήτηση ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών το οποίο εξέδωσε την εκκαλουμένη με αριθμ. 3608/2017 οριστική απόφασή του με την οποία α. απέρριψε την από 18.12.2001 κύρια παρέμβαση και δέχθηκε εν μέρει ως και κα' ουσίαν βάσιμη την από 21.5.2000 αγωγή αναγνωρίζοντας τον ενάγοντα και ήδη εφεσβλητο Ιερό Ναό «Ευαγγελισμός της Θεοτόκου» που εδρεύει στη Λαμία κύριο των κάτωθι εδαφικών τμημάτων ήτοι 1. Του υπ' αριθμ. 1342 Ο.Τ. του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του Δήμου Περιστερίου, έκτασης 1125 τ.μ. 2. Του υπ' αριθμ. 1337 Ο.Τ. του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του Δήμου Περιστερίου έκτασης 1375 τ.μ. 3. Του υπ' αριθμ. 1296 Ο.Τ. του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του Δήμου Περιστερίου έκτασης 625 τ.μ. 4. Του υπ' αριθμ. 291β Ο.Τ. του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του Δήμου Περιστερίου, έκτασης

1875 τ.μ. 5. Του υπ' αριθμ. 296β Ο.Τ. του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του Δήμου Περιστερίου, έκτασης 4.663,15 τ.μ. 6. Τμήματος του υπ' αριθμ. 295β Ο.Τ. του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του Δήμου Περιστερίου, έκτασης 2465 τ.μ. 7. Τμήματος του υπ' αριθμ. 310β Ο.Τ. του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του Δήμου Περιστερίου, έκτασης 1400 τ.μ. 8. Τμήματος του υπ' αριθμ. 309β Ο.Τ. του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του Δήμου Περιστερίου, έκτασης 1600 τ.μ. 9. Τμήματος του υπ' αριθμ. 309β Ο.Τ. του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του Δήμου Περιστερίου, έκτασης 663 τ.μ. 10. Τμήματος του υπ' αριθμ. 1252 Ο.Τ. του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του Δήμου Περιστερίου, έκτασης 1250 τ.μ. 11. Τμήματος του υπ' αριθμ. 1338 Ο.Τ. του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του Δήμου Περιστερίου, έκτασης 2133 τ.μ. 12. Τμήματος του υπ' αριθμ. 1367 Ο.Τ. του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του Δήμου Περιστερίου, έκτασης 1058,79 τ.μ. Επίσης αναγνώρισε τον ίδιο Ιερόν Ναρό κύριο των κατωτέρω εδαφικών τμημάτων ήτοι: 1. Τμήματος εκ του υπ' αριθμ. 1341 Ο.Τ. του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του Δήμου Περιστερίου έκτασης 4.453,68 τμ. 2. Τμήματος εκ του υπ' αριθμ. 1345 Ο.Τ. του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του Δήμου Περιστερίου έκτασης 13,69 τμ. 3. Τμήματος εκ του υπ' αριθμ. 1378 Ο.Τ. του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του Δήμου Περιστερίου έκτασης 329,29 τμ. 4. Τμήματος εκ του υπ' αριθμ. 1378 Ο.Τ. του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του Δήμου Περιστερίου έκτασης 76,36 τμ. 5. Τμήματος εκ του υπ' αριθμ. 1278 Ο.Τ. του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του Δήμου Περιστερίου έκτασης 4.467,77 τμ, όπως όλα τα ανωτέρω τμήματα απεικονίζονται ειδικότερα με τα αναφερόμενα περιμετρικά στοιχεία στο απόσπασμα του υπ' αριθμ. 20 σχεδίου της πραγματογνωμοσύνης του πολιτικού και τοπογράφου μηχανικού Γεωργίου Αντωνίου.

Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται τόσο οι κυρίως παρεμβαίνοντες με την υπο στοιχ. Α έφεσή τους όσο και ο εναγόμενος Δήμος Περιστερίου με την υπο στοιχ. Β έφεσή του, για τους περιεχόμενους σ' αυτές λόγους, που ανάγονται σε εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα κατωτέρω και ζητούν την εξαφάνισή της, ώστε, κατά την μεν πρώτη έφεση (παρεμβαίνοντες) να απορριφθεί η από 21.5.2000 αγωγή στο σύνολό της και να γίνει δεκτή η από 18.2.2001 παρέμβασή τους, κατά δε τη δεύτερη έφεση (Δήμος Περιστερίου) να απορριφθεί η από 21.5.2000 αγωγή στο σύνολό της.

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 522, 527, 529, 532 και 535 ΚΠολΔ προκύπτει ότι το Εφετείο δεν κωλύεται για την κατά την κρίση του ολοκλήρωση της έρευνας περί της βασιμότητας των λόγων έφεσης και την καλύτερη διάγνωση της διαφοράς, χωρίς να εξαφανίσει προηγουμένως την εκκαλούμενη απόφαση, να διατάξει νέες ή συμπληρωματικές αποδείξεις με τα αναφερόμενα στο άρθρο 339 ΚΠολΔ αποδεικτικά μέσα, μεταξύ των οποίων και πραγματογνωμοσύνη, ώστε μετά τη συνεκτίμηση των νέων αυτών αποδείξεων, που διατάχθηκαν και εκείνων που εκτιμήθηκαν από την εκκαλούμενη απόφαση, να κρίνει αν είναι εσφαλμένη η απόφαση, που προσβλήθηκε με την έφεση και σε καταφατική περίπτωση να αποφανθεί για τη βασιμότητα των λόγων της έφεσης και να εξαφανίσει, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 535 παρ. 1 ΚΠολΔ, την εκκαλούμενη απόφαση (βλ. ΟΛΑΠ 30/1997 Δνη 38,1522, ΑΠ 1336/2003 Δνη 44,500, ΕΠειρ 34/2015, ΕΛαμ 63/2013, ΕΑ 7013/2005 ΔΕΕ 2005, 1183, ΕΑ 5827/2004 Δνη 46,243, ΕΑ 312/2003 ΑρχΝ 2003, 239, Βαθρακοκόιλη, ΕρμΚΠολΔ Συμπλ. τομ. 2006, άρθρ. 254 αριθ. 2, σελ. 301). Εξάλλου, από τις διατάξεις των άρθρων 368, 387 και 388 ΚΠολΔ, συνάγεται ότι η διάταξη πραγματογνωμοσύνης επί συγκεκριμένου ζητήματος ή η διάταξη νέας ή επαναλήψεως ή συμπληρώσεως της αρχικής από τους ίδιους ή άλλους πραγματογνώμονες εναπόκειται στην διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου της ουσίας (βλ. ΑΠ 667/1988 ΕΛΔνη 31, 327). Η επανάληψη διατάσσεται όταν η αρχική πραγματογνωμοσύνη έχει ατέλειες ή ασάφειες που δεν μπορούν να θεραπευθούν με την παροχή διευκρινήσεων κατά το άρθρο 384 ΚΠολΔ. Η νέα πραγματογνωμοσύνη διατάσσεται ως προς τα ίδια θέματα για τα οποία έχει διαταχθεί η αρχική, όταν το δικαστήριο δεν έχει τις αναγκαίες επιστημονικές ή τεχνικές γνώσεις για να ελέγχει το περιεχόμενο της αρχικής γνωμοδοτήσεως η ορθότητα της οποίας αμφισβητείται κατά τρόπο που κλονίζει το δικαστήριο (βλ. Εφ.Αθην. 363/1992 Αρχ.Νομ. 43, 756, ΕφΑθ 12247/1990). Τέλος, συμπλήρωση της πραγματογνωμοσύνης διατάσσεται όταν, μετά την αποδεικτική διαδικασία, προκύπτει η ανάγκη της επεκτάσεως αυτής και σε άλλα συναφή θέματα, στην εν λόγω δε περίπτωση μπορεί να διεξαχθεί αυτή (συμπληρωματική πραγματογνωμοσύνη) είτε από τους αρχικούς πραγματογνώμονες, είτε από καινούργιους (βλ. ΕφΑθ 1597/2011 δημ. ΝΟΜΟΣ, Εφ.Πατρ. 399/2009 Δημ. ΝΟΜΟΣ, Κ.Μπέη Πολ.Δικ. υπ' άρθρο 388 σελ. 1688- 1689). Το δικαστήριο

που δικάζει την υπόθεση διατάζει την διεξαγωγή νέας, συμπληρωματικής ή την επανάληψη της πραγματογνωμοσύνης, είτε με αίτηση των διαδίκων ή και αυτεπαγγέλτως (βλ. Εφ.Θεσ. 621/1995).

Στην προκειμένη περίπτωση ο εκκαλών Δήμος Περιστερίου με την επίδικη υπο στοιχ. Β έφεσή του, μεταξύ άλλων, αμφισβητεί την ορθότητα της με αριθμ. 178/15.6.2015 πραγματογνωμοσύνης που διενεργήθηκε από τον διορισθέντα από το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο πραγματογνώμονα, Γεώργιο Αντωνίου (η οποία αναγνωρίζει τον ενάγοντα Ιερόν Ναό κύριο των εδαφικών εκτάσεων και τμημάτων που αναγνωρίστηκαν και με την εκκαλουμένη απόφαση) και συγκεκριμένα αμφισβητεί το συμπέρασμα της ως άνω πραγματογνωμοσύνης σχετικά με την ειδικότερα τοποθεσία, το εμβαδόν και τον καθορισμό των ακριβών ορίων της εκτάσεως του μείζονος ακινήτου με την ονομασία «ΠΕΥΚΑ ΒΕΡΔΗ», ως προς το δασικό ή μη χαρακτήρα της ίδιας αυτής εκτάσεως και ως προς το αν τα επίδικα 33 εδαφικά τμήματα περιέχονται ή όχι στην έκταση «ΠΕΥΚΑ ΒΕΡΔΗ» και στους αναφερόμενους από τον ενάγοντα Ιερό Ναό τίτλους κυριότητας και ζητεί τη διενέργεια νέας πραγματογνωμοσύνης. Επίσης και οι εκκαλούντες με την υπο στοιχ. Α έφεση του μεταξύ άλλων λόγων, αμφισβητούν την ορθότητα της με αριθμ. πρωτ. 178/2015 πραγματογνωμοσύνης του πραγματογνώμονα πολιτικού και τοπογράφου μηχανικού Γεώργιου Αντωνίου ως προς την ειδικότερη τοποθεσία το εμβαδόν και τον καθορισμό των ακριβών ορίων του μείζονος ακινήτου «ΠΕΥΚΑ ΒΕΡΔΗ» και ως προς το αν τα επίδικα 33 εδαφικά τμήματα περιέχονται στους αναφερόμενους από τον ενάγοντα Ιερό Ναό νόμιμους τίτλους ισχυριζόμενοι ότι περιέχονται στους δικούς τους νόμιμους τίτλους και δη στο νότιο ήμισυ του μείζονος ακινήτου που αναφέρεται στο 795/2012 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Χ. Χατζησταύρου. Προς επίρρωση των ισχυρισμών τους προσκομίζουν: 1. Την με αριθμ. 24/1994 πραγματογνωμοσύνη του ίδιου πραγματογνώμονα Γεώργιου Αντωνίου που διατάχθηκε με την με αριθμ. 11352/1990 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, στην οποία αναφέρει ότι η έκταση του όλου κτήματος ΠΕΥΚΑ ΒΕΡΔΗ είναι μεταξύ 2.000-4.000 στρέμματα ενώ με την επίδικη με αριθμ. 178/2015 πραγματογνωμοσύνη προσδιορίζει την ίδια έκταση σε 5.599,139 στρέμματα. Μάλιστα στη με αριθμ. 24/1994 έκθεσή του ο πραγματογνώμονας (Γεώργιος Αντωνίου) αναφέρει ότι το δασαρχείο στο χάρτη του έτους 1889 υπο κλίμακα

1.25.000 έχει απεικονίσει ως δασική έκταση την περιοχή του κτήματος αυτού.

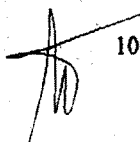
2. Απόσπασμα του Εθνικού Κτηματολογίου Δασών Αττικής, Μεγαρίδος και Πειραιώς Αιγίνης του έτους 1905 στο οποίο χαρακτηρίζεται με την ονομασία Βέρδη ως εθνική μία έκταση με όρια Χαιδάρι, Καματερό, Ανω Λιόσια, η οποία περιλαμβάνει και το Κτήμα Βέρδη.

3. Την τεχνική έκθεση του Δήμου Περιστερίου του μηνός Νοεμβρίου 2019 της εταιρίας Τοποφωτοερμηνευτική ΙΚΕ, στην οποία αναφέρεται ότι από την κτηματολογική έρευνα η οποία διενεργήθηκε προέκυψε ότι από τα εμπύποντα 12 εδαφικά τμήματα Ο.Τ. εξ ολοκλήρου εντός του ορίου του κτήματος Πεύκα Βέρδη, μόνο σε έξι (6) Ο.Τ. (και δη τα 1342, 1337, 1296, 296β, 1252 και 1338 Ο.Τ.) έχει δηλώσει εν όλω ή εν μέρει ο Δήμος Περιστερίου ιδιοκτησιακό δικαίωμα ενώ τα υπόλοιπα εμφανίζονται να είναι ιδιοκτησίες τρίτων. Επίσης από τα εμπύποντα εν μέρει εδαφικά τμήματα, μόνο για τα τρία (3) (και συγκεκριμένα το εδαφικό τμήμα στο 1341 Ο.Τ., τα εδαφικά τμήματα στο 1378 Ο.Τ., το εδαφικό τμήμα στο 1278 Ο.Τ.) από αυτά ο Δήμος Περιστερίου έχει υποβάλλει κτηματολογικές δηλώσεις. Η έκθεση αυτή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι «Η με αριθμ. 3608/2017 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών ερείδεται επι εσφαλμένης προϋποθέσεως ως προς τα πραγματικά περιστατικά και πρέπει να ζητηθεί η εξαφάνισή της καθώς, στηρίχθηκε αποκλειστικά σε εσφαλμένα ιδιοκτησιακά στοιχεία και εσφαλμένους χαρακτηρισμούς χρήσεων γης, ως προς τα διεκδικούμενα εδαφικά τμήματα εκ μέρους του Ιερού Ναού, λόγω αυτά περιγράφονται στην αγωγή και στην ήδη αποδεκτή από το Δικαστήριο εσφαλμένη έκθεση πραγματογνωμοσύνης, για την οποία επίσης πρέπει να ζητηθεί επανάληψη».

4. Την τεχνική έκθεση του Δήμου Περιστερίου του μηνός Δεκεμβρίου του έτους 2016 της εταιρίας Τοποφωτοερμηνευτική ΙΚΕ, η οποία καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το σύνολο της διεκδικούμενης έκτασης παρουσίαζε τουλάχιστον από το έτος 1883 εικόνα δασικής έκτασης και κατά τόπους την εικόνα δάσους χωρίς να υπάρχουν ενδείξεις για ύπαρξη οιασδήποτε φύσεως καλλιεργειών. Επίσης αναφέρει ότι η τοποθέτηση της υποτιθέμενης ιδιοκτησίας της Καλομοίρας Βέρδη των 562 σημερινών στρεμμάτων βρίσκεται νοτίως του Βαθέος Ρέματος που σήμερα έχει καλυφθεί από την οδό Ανατολικής Ρωμυλίας. Είναι περιοχή που ανήκει στον Δήμο Πετρούπολεως και όχι στο Δήμο Περιστερίου. Επίσης αναφέρει και ότι οι χάρτες του Κάουπερτ της εποχής των ετών 1882 και 1883 παρουσιάζουν την

αληθινή γενική εικόνα της εξεταζόμενης έκτασης η οποία από απόψεως φυτοκάλυψης είναι δασική και κατά τόπους δάσους και αμφισβητούν τη μέθοδο που ακολούθησε ο πραγματογνώμονας Γεώργιος Αντωνίου για τη μελέτη των ανωτέρω χαρτών (Κάουπερτ). 5. Την τεχνική έκθεση από 31.8.2016 των δασολόγων Ελένης Γεωργάρα και Παναγιώτη Γεωργακόπουλο που μεταξύ άλλων αναφέρει ότι «...Από τον έλεγχο των συμβολαίων προκύπτει ότι τα όρια του αναφερομένου ως κτήμα Πεύκα Βέρδη δεν ορίζονται σαφώς με σημεία (τοπωνύμια, εκκλησίας, κορυφές κ.λ.π.) η γενική περιγραφή τοπωνυμίων δεν μπορεί να καθορίσει τα όρια και ως εκ τούτου είναι ανεφάρμοστα επί του εδάφους. Τα ανωτέρω συμβόλαια και τα λοιπά στοιχεία κυριότητας δεν συνοδεύονται από τοπογραφικό διάγραμμα. Από την περιγραφή της έκτασης που κάθε φορά μεταβιβάζεται προκύπτει αμφισβήτηση για το αν πράγματι τα εν λόγω συμβόλαια και τα λοιπά στοιχεία κυριότητας που αναφέρονται στην έκθεση πραγματογνωμοσύνης του τοπογράφου μηχανικού Γεωργίου Αντωνίου αφορούν την εν λόγω επίδικη έκταση (σελ. 9 τεχνικής έκθεσης).... Η έκταση προστατεύεται στα πλαίσια της δασικής νομοθεσίας ως Δημόσια έκταση δασικού χαρακτήρα (αναδασωτέα έκταση σύμφωνα με την 108424/13.9.1934 απόφαση κήρυξη αναδασωτέας του Υπουργείου Γεωργίας -ΦΕΚ 133/Β/1934 (σελ. 10. Τεχνικής έκθεσης)

Ενόψει των ανωτέρω και προκειμένου να ελεγχθεί η ορθότητα των συμπερασμάτων της με αριθμ. 178/2015 πραγματογνωμοσύνης του τοπογράφου μηχανικού Γεωργίου Αντωνίου δεδομένου ότι το Δικαστήριο δεν έχει τις αναγκαίες επιστημονικές ή τεχνικές γνώσεις για να ελέγξει το περιεχόμενο της ανωτέρω πραγματογνωμοσύνης, η ορθότητα της οποίας αμφισβητείται κατά τρόπο που κλονίζει το Δικαστήριο το οποίο δεν μπορεί να οδηγηθεί σε ασφαλή δικανική κρίση περί των αποδεικτέων θεμάτων κρίνεται αναγκαία η διεξαγωγή νέας πραγματογνωμοσύνης. Η πραγματογνωμοσύνη θα διεξαχθεί με την επιμέλεια του επιμελέστερου από τους διαδίκους από δύο από δύο άλλους πραγματογνώμονες ένα τοπογράφο μηχανικό και ένα δασολόγο από τον τηρούμενο στο Δικαστήριο αυτό κατάλογο πραγματογνωμόμων, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό. Επίσης ενόψει της μη προσκομίσεως των με αριθμ. 578/2004 πρακτικών δημοσίας συνεδρίασεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κρίνει αναγκαία την επανάληψη της συζήτησης προκειμένου να προσκομισθούν αντίγραφα αυτών

 10

με επιμέλεια του επιμελεστέρου των διαδικών. Το Δικαστήριο επιφυλάσσεται ν' αποφανθεί για την ουσία των λόγων των εφέσεων.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναβάλλει την έκδοση οριστικής απόφασης.

Διατάσσει την επανάληψη της συζήτησης Α. για τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης με επιμέλεια του επιμελεστέρου των διαδικών. Β. προκειμένου να προσκομισθούν με επιμέλεια του επιμελεστέρου των διαδικών κατά την νέα συζήτηση αντίγραφα των με αριθμ. 578/2004 πρακτικών δημοσίας συνεδριάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Ορίζει πραγματογνώμονες τους 1. Ιωάννη Λαΐνα του Αποστόλου, τοπογράφου μηχανικό-πολιτικό, Μόρφης 18 Χαλάνδρι, 210 6747252
2. Αντώνιο Σιούμη του Αναστασίου, Μακρυθώος 158 Βριλησσίων, 210, 6897290, αγρονόμο-τοπογράφου μηχανικό,

Β. Οι οποίοι αφού δώσουν το νόμιμο όρκο, μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από της επιδόσεως σ' αυτούς της παρούσης απόφασης, ενώπιον του νεώτερου κατά διορισμό Εφέτη αυτού του Δικαστηρίου και σε περίπτωση κωλύματος του αμέσως αρχαιότερου κ.ο.κ. σε ημέρα και ώρα που αυτός θα ορίσει, και αφού λάβουν υπόψη τους την αγωγή, την κυρία παρέμβαση, τις προτάσεις των διαδικών, τα στοιχεία της δικογραφίας, κάθε έγγραφο ή τοπογραφικό διάγραμμα που θα τους παραδώσουν οι διάδικοι ή που μπορούν να λάβουν οι ίδιοι από τρίτους, ιδίως δε τις τηρούμενες στις αρμόδιες υπηρεσίες αεροφωτογραφίες και αφού επισκεφθούν το ακίνητο να αποφανθούν από κοινού με έγγραφη αιτιολογημένη έκθεσή τους, την οποία θα συνοδεύει λεπτομερές σχεδιάγραμμα για τα επίδικα 34 εδαφικά τμήματα και τη μείζονα εδαφική έκταση γνωστή «ΚΤΗΜΑ ΒΕΡΔΗ» ή «ΠΕΥΚΑ ΒΕΡΔΗ» και θα καταθέσουν στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου εντός προθεσμίας τεσσάρων (4) μηνών από της ορκίσεώς τους περί του εάν
α) τα ανωτέρω 34 επίδικα ακίνητα περιλαμβάνονται ή όχι εν όλω ή εν μέρει στην έκταση «ΠΕΥΚΑ ΒΕΡΔΗ» ή «ΚΤΗΜΑ ΒΕΡΔΗ» καθώς και στο νότιο ήμισυ του μείζονος ακινήτου που αναφέρεται στο με αριθμ. 792/1902 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Χ. Χατζησταύρου β) περί του δασικού ή μη χαρακτήρα της ανωτέρω εδαφικής εκτάσεως και β) περί του εάν η εδαφική έκταση που απαλλοτριώθηκε υπέρ του Δήμου Περιστερίου και περιλαμβάνεται στις 35/72 και 433/74 πράξεις αναλογισμού του

Πολεοδομικού Γραφείου Δυτικής Αττικής, πιστίζεται ή όχι με το πρώτο από τα
34 ακίνητα που αναφέρονται στην από 21.5.2000 αγωγή του Ιερού Ναού
άλλως εάν αποτελεί τμήμα του ή όχι:

Κρίθηκε...

Η Εισαγωγή

~~Α~~